प्रोद्वाहपर्वणि अत्रानिरुद्धविवाहे अक्षगोष्ठ्यांद्यूतसभायां तस्य भ्रातुर्वधंतस्मिन्कालेकालांतरेतदनुस्मरणतः पुनःपुनःसमुत्थंदुःखमस्माभिरयोगोवियोगस्तद्भीत्याअसहः सोढवत्यसि अनेनैवानिरुद्धविवाहानंतर्यमस्यज्ञातव्यम् ॥ ५६ ॥ अपिचदूतइति आत्मलभनेमत्प्राप्त्यर्थम् मयिचिरायतिश्वोभाविनिविवाहेआगंतव्यमितिकृतेसमयेकथंचिदप्राप्तवतिसति एतद्विश्वंशून्यंमत्वाइदमनन्ययोग्यंअंगंजिहासेत्यक्तुमिच्छामित्यक्षामीत्येवंदूतःप्रस्थापितःतथाह्युक्तंत्वया यर्ह्यंबुजाक्षनलभेयभवत्प्रसादंजह्यामसून्व्रतकृशान्शतजन्मभिःस्यादिति यद्वा अजिहासइतिच्छेदःत्यक्तुमैच्छइत्यर्थः तत्तवकर्मत्वय्येवतिष्ठेत् नतत्प्रतिकर्तुंशक्यमित्यर्थः किंतुकेवलंत्वांप्रतिनंदयामोहर्षयामइति ॥ ५७ ॥ सौरतसंलापैःसुरतनर्मगोष्टीभिः॥५८॥

भ्रातुर्विरूपकरणंयुधिनिर्जितस्यप्रोद्वाहपर्वणिचतद्वधमक्षगोष्ठ्याम् ॥ दुःखंसमुत्थमसहोऽस्मदयोगभीत्यानैवाब्रवीःकिमपितेनवयंजितास्ते ॥ ५६ ॥ दूतस्त्वयात्मलभनेसुविविक्तमंत्रःप्रस्थापितोमयिचिरायतिशून्यमेतत् ॥ मत्वाजिहासइदमंगमनन्ययोग्यंतिष्ठेततत्त्वयिवयंप्रतिनंदयामः॥५७॥ श्रीशुक उवाच एवंसौरतसंलापैर्भगवान्जगदीश्वरः॥ स्वरतोरमयारेमेनरलोकंविडंबयन् ॥५८॥ तथाऽन्यासामपिविभुर्गृहेषुगृहवानिव ॥ आस्थितोगृहमेधीयान्धर्मांल्लोकगुरुर्हरिः॥५९॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेकृष्णरुक्मिणीसंवादोनामषष्टितमोऽध्यायः॥ ६० ॥ श्रीशुकउवाच एकैकशस्ताःकृष्णस्यपुत्रान्दशदशाबलाः॥ अजीजनन्ननवमान्पितुःसर्वात्मसंपदा ॥१॥गृहादनपगंवीक्ष्यराजपुत्र्योऽच्युतंस्थितं॥ प्रेष्ठंन्यमंसतस्वंस्वंनतत्तत्त्वविदःस्त्रियः॥ २॥ चार्वब्जकोशवदनायतबाहुनेत्रसप्रेमहासरसवीक्षितवल्गुजल्पैः॥ संमोहिताभगवतोनमनोविजेतुंस्वैर्विभ्रमैःसमशकन्वनिताविभूम्नः॥ ३ ॥

॥ ५९ ॥ इतिदशमेटीकायांषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ एकषष्टितमेशौरेःपुत्रपौत्रादिसंततिः अनिरुद्धविवाहेचरुक्मिणोरामतोवधः १ ॥ अष्टाधिकशतद्व्यष्टसहस्रस्त्रीसमुद्भवान् कोटिशःपुत्रपौत्रादीन्हरिर्दारैरयोजयत् ॥ २ ॥ तदेतद्वक्तुमाह एकैकशइति कृष्णस्यअबलाभार्याः सर्वायाआत्मनिसंपत् तयापितुःसकाशादनवमान् अन्यूनान् ॥ १ ॥ प्रेष्ठंन्यमंसत अच्युतस्यप्रियतमंप्रत्येकंस्वंस्वंमेनिरे नतस्यतत्त्वमात्मारामत्वंविदंतिताः ॥ २ ॥ आत्मारामत्वंव्यनक्तिद्वयेन चार्विति चार्वब्जकोशवद्वदनंच आयतानिबाहुनेत्राणिच सप्रेम्णाहासरसेनवीक्षितानिच वल्गुजल्पाश्चभगवतः एतैः संमोहिताः वनिताःस्वैस्वैरनेकैर्विभ्रमैः तस्यश्रीकृष्णस्यमनोविजेतुंहर्तुंनसमशकन् नशक्ताबभूवुः विभूम्नः परिपूर्णस्य ॥ ३ ॥